

Тейтелбойм дойде в България в деня, в който излезе неговия роман. Разговаряхме в кабинета на тогавашния главен редактор на изд. "Отечествен фронт", сега покойник. Надписа ми първата излязла книга. Престоя няколко дена в България. Имаше една среща в СБП. После си замина. Това беше първото му посещение у нас. После идва пак по покана на Комитета за културни връзки с чужбина. Последното му посещение е през 1974 година. Уговаряхме тогава с него среща, но той замина внезапно и не успяхме да се срещнем. Имам голяма кореспонденция с него. ^{Аз бях} ~~Тейтелбойм~~ кореспондент на един чилийски вестник.

Книгата му "Синът на селитрата" предложих за превод аз. Получих я име нно във връзка с тази моя кореспондентска дейност. Тейтелбойм я беше изпратил до ЦК. От там ми я дадоха с мнение да бъде препоръчана някъде за печат. По-късно от него преведох "Семе в пясъка". Издаде я издателство "Народна култура". Това стана около 10 години по-късно.

С Димов се среднахме, когато той се върна от Чили. Тогаваше той донесе книгата "Въглица" от Диего Моньос. Беше с надпис от писателя да него. даде ми я с молба да я препоръчам за печат. Тази книга излезе едва преди три години в изд. "Профиздат". Оригиналът остана там.

мисля, че предговорът за тази книга беше написан от Неруда. Диего Моньос се счита за един от най-изтъкнатите автори на социалистическия реализъм в Чили. Това Неруда изтъкваше в самия предговор. Димов беше чел книгата и я харесваше.

Събрал сведенията:

Е. Иванов
Дан Вега